

Surorile lui Isus Răscumpărătorul, Onești - Slănic Moldova

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

pentru a invoca

reconcilierea

nr 10 - octombrie 2008

Adorația
este
sursa
de unde
izvorăsc
toate
harurile!

(Din scrierile
autobiografice
a Victorinei Le Dieu)

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorinei Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

Nu cel ce spune: Doamne, Doamne...

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Noi Te adorăm, Doamne, Isuse!

- ❖ Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu.
- ❖ Tu ești Cuvântul Tatălui făcut trup.
- ❖ Tu ești vindecare și mângâiere pentru orice suferință.
- ❖ Tu ești mântuire și iertare pentru toți oamenii.
- ❖ Tu ești Omul crucii care îi atrage pe toți la sine.
- ❖ Tu ești iubirea care răscumpără întreaga creație.

◆ DOAMNE, ÎNVAȚĂ-NE SĂ NE RUGĂM

1. „Nu cel ce spune: Doamne, Doamne... dar cel care împlinește voința Tatălui meu va intra în împărăția cerurilor...” Aceasta este problema fundamentală a existenței noastre: a împlini voința lui Dumnezeu, a trăi așa cum vrea El, a înlătura din viața noastră tot ceea ce nu-i este plăcut și a o modela cu fidelitate după planul Său.

2. Dar pentru a ajunge aici este necesar să mă cunosc pe mine însumi în profunzime, să-mi îndepărtez toate măștile de pe față, să mă îngrijesc de tot ceea ce este strâmb în mine și să mă îndrept.

1. Întradevăr, pentru a mă converti trebuie să mă cunosc. Cunoașterea este o exigență de iubire, este o etapă a iubirii mele concrete față de Dumnezeu, etapă ce trebuie și pot s-o ating dacă vreau să fiu fidel voinței Sale. Așa începe părerea de rău și rugăciunea pentru a cere iertarea.

2. Trebuie să cunosc adevărul din mine, dacă vreau să mă corectez. De fapt se găsesc în mine multe umbre, multe colțuri întunecate unde privirea mea nu ajunge niciodată ori datorită complicității, ori a naivității, sau a obișnuinței. Colțuri care dacă nu caut să le explorez, fac să fie inutilă orice voință de convertire.

1. Rugăciunea trebuie să fie înainte de toate un pact de sinceritate făcut cu mine însumi, ea trebuie să mă ajute să privesc în față răul din mine pentru a-l recunoaște și pentru a găsi calea de a mă corecta.

2. Aceste rele, pe care cu multă ușurință le îngăduim, blochează libertatea noastră și împiedică fidelitatea față de Dumnezeu: de aceea ele trebuie să devină primul obiectiv al rugăciunii noastre. În ele se cuibăresc toate meschinitățile și trădările noastre.

1. Asupra acestora poate să lucreze rugăciunea pentru că pornind de aici pot ajunge la o maturitate spirituală autentică, la o adevărată convertire spre Dumnezeu.

2. Prima victorie împotriva acestor rele este recunoașterea lor, a doua este descoperirea mecanismelor de apărare, de multe ori naive și nepotrivite, precum: negarea răului, justificarea, proiectarea răului asupra altora, reacția violentă și deci lipsită de judecată.

1. Numai cu puterea lui Dumnezeu putem spera convertirea. Iar puterea divină, în mod normal vine prin rugăciune.

2. Rugăciunea, adică acest raport intim, filial, profund cu Dumnezeu ne-a fost oferită pentru aceasta: ca să devenim așa cum ne vrea Dumnezeu.

(Din îndemnul părintelui Andrea Gasparino)

◆ SĂ-L INVOCĂM PE DUHUL SFÂNT

Să ne rugăm Duhului Sfânt, să-i încredințăm voința noastră și să interiorizăm următoarele invocații:

- ❖ Duh al puterii, întărește-mi voința.
- ❖ Duhule Sfânt, învață-mă rugăciunea părerii de rău.
- ❖ Duh al lui Dumnezeu, umple-mi inteligența cu lumina Ta divină.
- ❖ Izvor al adevărului, mă încredințez cu tolu Ție, fii Stăpânul meu.
- ❖ Iubire infinită, învață-mă iubirea adevărată.
- ❖ Duh al sfințeniei, pătrunde în mine și transformă-mă.

• Cântec

Din Evanghelia după Sf. Matei (Mt. 7, 21-29)

Nu oricine îmi zice „Doamne! Doamne!” va intra în împărăția cerurilor, ci acela care împlinește voința tatălui meu, care este în ceruri. Mulți vor spune în ziua aceea: „Doamne! Doamne! Nu am profetit în numele tău, nu am alungat diavoli în numele tău și nu am făcut atâtea minuni în numele tău?” Atunci le voi declara: „Niodată nu v-am cunoscut. Îndepărtați-vă de mine, voi care săvârșiți nelegiuirea!”

Așadar, oricine ascultă aceste cuvinte ale mele și le împlinește va fi asemenea cu bărbatul înțelept care și-a construit casa pe stâncă. A căzut ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile, au năvălit peste casa aceea, dar ea n-a căzut, pentru că fusese construită pe stâncă. Însă oricine ascultă aceste cuvinte ale mele și nu le împlinește va fi asemenea cu bărbatul necugetat care și-a construit casa pe nisip. A căzut ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile, au izbit în casa aceea și ea s-a prăbușit. Iar prăbușirea ei a fost mare. Când a terminat Isus aceste cuvinte, mulțimile au fost cuprinse de uimire pentru învățătura lui, deoarece el învăța ca unul care are autoritate, și nu în felul cărturarilor lor.

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și tot ce este în mine să binecuvânteze numele său cel sfânt!
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și nu uita nicicând de binefacerile sale.

El îți iartă toate păcatele și te vindecă de orice boală.
El îți scapă viața din adânc
și te încununează cu îndurare și cu iubire;
el îți satură cu bunuri bătrânețea
și te face să întinerești iarăși ca vulturul.

Domnul face dreptate și judecată dreaptă
tuturor celor care suferă nedreptate.
El a făcut cunoscute lui Moise sale
și faptele sale minunate fiilor lui Israel.

Domnul este îndurător și milostiv,
el este îndelung răbdător și plin de îndurare.
El nu dojenește la nesfârșit, nici nu poartă pe veci mânie.
El nu ne răsplătește după greșelile noastre,
nici nu ne pedepsește după fărădelegile noastre.

Cât sunt de sus cerurile față de pământ, tot atât de mare
este mila sa față de cei care se tem de el.
Cât de departe este răsăritul de apus,
atât de mult îndepărtează de la noi păcatele noastre.

Așa cum un Tată își iubește copiii,
așa îi iubește Domnul pe cei care se tem de el.
Căci el știe din ce am fost făcuți și nu uită că suntem țărână.
Zilele omului sunt ca iarba,
el înflorește ca floarea câmpului.
Când suflă vântul, ea dispare,
nici locul în care a stat nu se mai cunoaște.

Dar mila Domnului rămâne fără încetare
peste cel care se teme de el,
și dreptatea lui peste copiii copiilor lor,
peste cei care păzesc legământul său
și își aduce aminte de poruncile lui, ca să le împlinească.

Domnul și-a așezat în ceruri tronul său,
stăpânirea sa se întinde peste toate.
Binecuvântați-l pe Domnul, toți îngerii lui,
voi, cei puternici, care împliniți poruncile sale
ascultând de glasul cuvântului său.

Binecuvântați-l pe Domnul, toate oștirile sale,
slujitorii lui, care împliniți voința lui!
Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui,
în tot locul stăpânirii sale!
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

◆ Cântec

◆ Interiorizare condusă _____ Din enciclica „Deus caritas est”

I Lect: Este cu adevărat posibil să-l iubești pe Dumnezeu pe care nu-l vezi? Și apoi: iubirea poate fi poruncită? Împotriva dublei porunci a iubirii există dubla obiecție, care se aude la aceste întrebări. Pe Dumnezeu, nimeni nu l-a văzut vreodată - cum am putea să-l iubim?

II Lect: Într-adevăr, nimeni nu l-a văzut pe Dumnezeu așa cum este în el însuși. Totuși, Dumnezeu nu este pentru noi complet invizibil, nu a rămas pentru noi pur și simplu inaccesibil. Dumnezeu ne-a iubit mai întâi, spune Scrisoarea lui Ioan care s-a

citată mai sus și această iubire a lui Dumnezeu s-a manifestat printre noi, s-a arătat căci el „l-a trimis pe unicul său Fiu în lume pentru ca noi să trăim prin el”. Dumnezeu s-a arătat; în Isus, noi am putut să-l vedem pe Tatăl.

I Lect: Nu că l-a văzut cineva pe Tatăl, decât numai cel care este de la Dumnezeu: acesta l-a văzut pe Tatăl.

Toți: Isuse, în tine îl vedem pe Tatăl și iubirea sa pentru noi.

II Lect: Adevăr, adevăr vă spun: cine crede are viața veșnică.

Toți: Doamne Isuse, noi credem în tine.

I Lect: Eu sunt pâinea vieții. Aceasta este pâinea care se coboară din cer. Ca, dacă mănâncă cineva din ea, să nu moară. Eu sunt pâinea cea vie care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi în veci, iar pâinea pe care o voi da eu este trupul meu pentru viața lumii.

Toți: Doamne, Isuse, noi credem că tu ești aici prezent în Preasfântul Sacrament.

II Lect: De fapt, Dumnezeu s-a arătat în multe feluri. În istoria iubirii pe care ne-o prezintă Biblia, el vine în întâmpinarea noastră, el caută să ne cucerească - până la ultima Cină, până la inima străpunsă pe cruce, până la aparițiile Celui Înviaț și la marile lucrări din activitatea apostolilor, prin care el a călăuzit drumul Bisericii de la început.

I Lect: Nici în istoria ulterioară a Bisericii Domnul nu a fost absent: mereu din nou ne întâmpină - prin oamenii în care el se întrevăde; prin cuvântul său, în sacrameinte, în special în Euharistie. În liturgia Bisericii, în rugăciunea sa, în comunitatea vie a celor credincioși, experimentăm iubirea lui Dumnezeu, percepem prezența sa și învățăm în felul acesta să o recunoaștem în viața noastră cotidiană.

II Lect: Întâlnirea cu manifestările vizibile ale iubirii lui Dumnezeu poate să trezească în noi un sentiment de bucurie, care se naște din experiența de a fi iubit de cineva. Dar această

întâlnire implică și voința noastră și inteligența noastră. Recunoașterea lui Dumnezeu cel viu este o cale spre iubire, și „da”-ul voinței noastre în fața voinței sale unește inteligența, voința și sentimentul în actul totalizator al iubirii. Dar acest proces rămâne continuu în mișcare; iubirea nu este niciodată „terminată”, nici completă; se transformă în cursul existenței, se maturizează și tocmai de aceea rămâne fidelă de ea însăși.

I Lect: Istoria iubirii dintre Dumnezeu și om constă tocmai în faptul că această comuniune de voință crește în comuniunea de gândire și de sentiment și, astfel, voința noastră și voința lui Dumnezeu coincid mereu mai mult. Atunci crește uitarea de sine în Dumnezeu și Dumnezeu devine bucuria noastră.

DIN SCRIERILE FONDATOAREI

Era înflăcărată rugăciunea pe care continuu Victorine o înălța către Dumnezeu. Versurile ce urmează sunt extrase dintr-o poezie pe care ea a compus-o și evidențiază puternica ei încredere în Dumnezeu și marele curaj ce au caracterizat greul ei drum.

*Ca eu să fiu puternică, Doamne, astăzi și
până în ultima clipă!*

*Vreau să se îplinească voința Ta divină;
vreau să iubesc și să sufăr.*

*Tristețea mea El o vede, iar inima mea
pulsează arzător și El o știe.*

*Curaj, deci, prietenii mei dragi,
până în ultima zi.*

*La premiul ce ne așteaptă dincolo de stele
numai așa vom ajunge.*

*Când sufletul este obosit și la pământ
încearcă să gândești așa:*

*iar atunci se va întoarce iar calmul vieții
văile abrupte nu vor părea atât de adânci.*

*O, prietenii mei, în această credință dulce
să se odihnească inima noastră.*

*Sfânt este cuvântul Său, drept, bun
și credincios este Domnul!*

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Să ne rugăm Domnului nostru Isus Cristos care ne-a iubit până la dăruirea vieții Sale, ca să devenim fiii Tatălui Său ceresc, și să spunem:

Doamne, ascultă rugăciunea noastră!

- ❖ Doamne, fă ca Biserica, una și sfântă, să exprime prin bogăția harurilor chipul adevăratei mirese a lui Cristos.
- ❖ Ajută-ne să trăim în iubirea Ta, să împlinim voința Ta prin dăruirea vieții noastre, și prin sacrificiile noastre trezește-i pe cei îndepărtați la viața harului.
- ❖ Fă să simțim puternic în noi suferința lumii: ea să fie un stimul puternic pentru a-i sluji pe oameni cu o iubire tot mai mare.

- ❖ Pentru părinți, ca să primească darul vieții ca pe o binecuvântare a lui Dumnezeu și să fie pentru copii educatori și mărturisitori ai credinței.
- ❖ Pentru generațiile tinere, ca să descopere în Cristos modelul omenirii noi de la care să se inspire pentru marile alegeri ale vieții.
- ❖ Pentru cei săraci, oprimați și nefericiți, pentru ca situația lor să găsească o recunoaștere dreaptă într-o societate mai deschisă și mai sensibilă.
- ❖ Pentru popoarele ce nu cunosc Evanghelia, pentru ca solidaritatea comunităților creștine să-i ajute să primească cuvântul mântuirii.
- ❖ Pentru cei ce simt chemarea lui Cristos, să fie disponibili proiectului Său pentru slujirea și edificarea poporului lui Dumnezeu.

 Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită, Te ador,
 Te iubesc și Te rog, dacă acest lucru este conform voinței Tale,
 să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
 apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.
 Ea, atrasă de iubirea Ta infinită, dăruită nouă în Euharistie,
 ți-a consacrat întreaga sa viață pentru a colabora cu Cristos,
 „Unicul Răscumpărător” la opera mântuirii
 și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.
 Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
 Te implor, Dumnezeul meu,
 să-mi acorzi harul pe care ți-l cer din toată inima.
 fă ca fiecare om și toate popoarele să se deschidă la dialog și la reconciliere
 și în lumea întreagă să domnească pacea.
 Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
 prin Isus Cristos Răscumpărătorul nostru
 care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește
 în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

 SĂ NE RUGĂM:

Dumnezeule, Tatăl luminii, Tu cunoști profunzimea inimii noastre, nu îngădui să ne stăpânească puterea întunericului, ci deschide-ne ochii cu harul Duhului Tău iar celebrările noastre făcute cu credință să contribuie la răscumpărarea omenirii. Prin Cristos Domnul nostru. Amin

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria.**